

Gynækolog og obstetiker
Christine Felding

sundhed@soendag.dk

Christine Felding

DET, VI TALER OM – OG DET, VI IKKE TØR AT TALE OM

*Jeg bliver
betroet nogle
ting, som ikke
skal videre.
Det kan være
utroskab, eller
at patienten har
en elsker, og
manden ikke
ved det.*

I de 30 år jeg har været gynækolog, har jeg oplevet en stor og glædelig forandring, når det kommer til underlivet. Ikke med selve underlivet selvfølgelig, men kvinder taler mere åbent om den del af sig selv, end de gjorde før i tiden. Heldigvis.

Der er ikke længere den skam, uvidenhed og de fordomme, man kunne opleve i gamle dage, hverken hos ældre eller unge. Når folk først troppe op hos gynækologen, er de også indstillet på, at de skal have tøjet af, og på, at der bliver set på dem og deres kønsorganer.

Danske kvinder er ikke bange for at spørge om deres underliv eller om kønssygdomme. Ja, faktisk er nogle så åbne, at de stiller mig intime spørgsmål om deres underliv, hvis de støder på mig nede i supermarkedet. Jeg bor nemlig i mit nærområde, hvor jeg af og til tilfældigt møder mine patienter. Det generer mig ikke, men det er dog ikke altid, at jeg kan huske den konkrete patients sag, men så får vedkommende et mere generelt svar.

Der er dog grænser for åbenheden i supermarkedet, men i min konsultation hænder det indimellem, at kvinder med et lidt genert smil fortæller om deres sexvaner. De vil måske gerne vide, om der er risici forbundet med visse former for sex, eksempelvis analsex. Kan det være farligt, eller kan man få infektioner? spørger de måske. Det tager jeg fuldstændig roligt. For mig er det jo et helt almindeligt spørgsmål, men det er det jo ikke altid for den, der spørger. Jeg har tavshedspligt og ville aldrig skrive sådanne sex-spørgsmål i journalen.

Jeg bliver også betroet nogle ting, som ikke skal videre. Det kan være utroskab, eller at patienten har en elsker, og manden ikke ved det. Det tager jeg mest for, hvad det er, en sjov oplysning fra en, der har behov for at betro sig til nogen.

Der er til gengæld spørgsmål, der næsten aldrig bliver taget op i konsultationen, til trods for at jeg som gynækolog ved, at det er et almindeligt problem. Folk kan ikke altid lide at spørge åbent, men så kan jeg heldigvis give svarene her. Det kan f.eks. være i forhold til hårvækst. Jeg oplever, at mange, både unge og ældre, er trimmet, når de kommer til gynækolog. Hvad foretrækker jeg? Om du er det eller ej, er ligegyldigt for mig i forhold til mit arbejde, bare jeg kan komme til. Så er der lugt. Om du har brugt sæbe dernede eller ej, er gynækologer også helt ligeglade med. Hvis der er noget, der lugter, tager vi det med. Der kan godt være nogen, der siger til mig i konsultationen: "Jeg kommer lige fra arbejde!" Underforstået: "Jeg har ikke været i bad." Så siger jeg med et glimt i øjet: "Jeg siger det ikke til nogen." Så griner vi lidt af det, og så er den ikke længere.

Kvinder, der lider af inkontinens, kan også være bange for at komme til at tisse på gulvet, når de skal ned fra det gynækologiske leje. Men igen ... det med tis på gulvet har de fleste gynækologer prøvet, og det tager vi oppefra og ned. Og ja, du kan også trygt gå til gynækolog, selv om du har menstruation (måske har du allerede været i overgangsalderen, og så har du jo ikke det at overveje længere).

Jeg priser mig lykkelig for, at vi er mere åbne i dag. I 1800-tallet ved jeg slet ikke, om folk havde et underliv. Det er jeg ikke sikker på. I hvert fald er jeg overbevist om, at kvinder døjede med både gener og blufærdighed. Man kunne i hvert fald slet ikke tale med sin mand om problemet, og han var jo heller ikke med til fødslerne af samme grund.

Så min opfordring til dig lyder: Bliv ved med at spørge alt det, du har lyst til. Med åbenhed kommer man længst. Og man får også den bedste behandling.